

HALA-ADAS,

M E L Y B E N,

*A Szent János Látása Summáson be-
fejeztetik.*

MIndenható örök és irgalmas ISTEN!
 melly meg-vísgálhatatlanok a' tetanácsid!
 melly ki-belzélhetetlenek a' te ítéletid!
 mellyeket a' te Fiad az UR JESUS, az ó Angya-
 la által, az ó szolgainak, ebben a' *Látásban* meg-
 jelenteni méltóztatott. Örökké való hálákat a-
 dunk tenéked, hogy ezt a' *Jelenést* adtad a' te Fi-
 adnak, és ötet tötted hűséges tanúbizonysággá
 mi nállunk az halottak között első szülőtté, a'
 földnec Királyinak Fejedelmévé: ki-ízeretett
 minket, és a' maga vére által meg-mosott a' mi
 bűneinkből, és tött minket te nállad, Királyokká
 és Papokká, a' kiktől mind örökké dicsértetnél és
 magasztaltatnál. A' ki jár a' mi Ecclesiánknek
 Gyertyatartói között, minden tisztátalanságot
 jól látó, de azoktól meg-nem mocskoltatható
 A lángo-

SZ. JÁNOS LATASAROL VALÓ
lángozó szemekkel: és érzhez hasonló lábakkal,
mellyeket semmi erőszak-tételek meg-nem tánto-
réhatnak. Jól tudgya ő minden mi cselekedet-
tinket: Oh vajha irgalmassága szerént tudná azo-
kat! mert meg-vallyuk hogy sok tóttunk vagyon
minékünc ő ellene, mellyekért meg-érdemlet-
tük, hogy a' mi Gyertya-tartóinkat az ő helyek-
ből ki-mozditanája; de vigasztal minket az ő édes-
séges ígéreti, hogy kész a' meg-térőknek bocsá-
natot adni, és a' győzedelmeseket meg-koronáz-
ni. Kitsoda mér meg-jelenni az ő véghetetlen
dicsőségének és Felségének Királyi széki előtt?
Kitsoda volt méltó arra, hogy a' te tanácsodnak
könyvét, a' vitézkedő Anyaszentegyháznak jó-
vendőbéli állapotja felől, melly világ kezdetitől
fogva el-rejtve és bé-zárolva vala, meg-nyitná, és
annak pecsétét fel-bontaná? Bizonyára senki nem
találkozott, sem mennyen, sem földön, hanem
edgyedül csak a' Juida Nemzetéből való Oroszlán;
a' Dávidnak törsoke, a' mi Urunk Jesus Christus:
a' ki az első *pecsét szerént*, fehér lovon, mit győ-
zedelmes, ki-jóven, az Evangeliumnak tiszta tu-
dományát, az Apostolok által, széles e' világon
ki-terjesztette. A' *második pecsét szerént*, verhenye-
ges lovon ülven, eleve meg-jelentette; minémű
üldö-

H A L A - A D A S.

üldözéseket, és véres mártýromságokat kellene
szenvedni az ő szolgainak. A' *harmadik pecsét sze-
rént*, meg-jóvendőlte, a' keresztyéni tiszta tudo-
mányt, melly igen meg-feketétenék az Eretnek-
ségeknek fekete füstyei és fellegi. A' *negyedik pe-
csét szerént*, meg-mutatta, a' keresztyén Anya-
szentegyház, miképpen betegedett volna izinte
halálra, a' bódog állapotú annak előtt meg-fár-
gittatván, és az emberi találmányoknak mooska-
itúl meg-szeplősttetvén. Az *ötödik pecsét sze-
rént*, a' szent Mártýromoknak lelkeket, mellyek
a' mennyei oltárnak árnyékában nyugosznak, fe-
jér ruhában öltöztetvén, táplállyá a' tellyes váltság-
nak reménségével. Az *hatodik pecsét szerént*, ki-
ábrázolta amaz Antichristus által támasztandó
nagy föld indulást, mellynek alkalmatosságával,
az igalságnak napja meg-homályosítottván, és az
Anyaszentegyháznak Hóldgya vére változván,
az Egyházi Csillagok az égről le-hullandók valá-
nak, és minémű rettenetes ítélet következnek az
istentelenekre. Bizonyára szomorú pusztasága
vala az Anyaszentegyháznak, a' mikor ama' négy
Angyalok az Antichristus alatt, az Ige tiszta præ-
dikálásának szeleit, meg-tiltották vala hogy a' te
kegyelmednek tudománya ne fújna e' világnak

SZ. JANOS LATASAROL VALO

négy szézeletin. Mindazonáltal, mind abban az Antichristusi kietlen pusztaságában-is, hadgytál magádnak száz negyven négy ezer homlokokon meg-béllyegeztetett vállasztottakat, kik az ő köntösöket meg-mohták a Bárananak vérében, és a' kik igaz hitben s' vallásban tenéked szolgálnak éjjel és nappal. A' te Angyalidnak trombitálások pedig mit jegyzettenek egyebet, hanem a' te haragodat, az el-fajult keresztyén világnak rettenetes bűnei ellen? A' Romai Ecclesiának ama' fáklya gyanánt égő nagy Csillaga, meg-terhelődvén nagyra hajazással, bújassággal, és másokon való uralkodásnak kívánságával, jó eleve az égről a' földre le-esék, és az élő viznek tudományát változtatá keserű ürömmé. Ez sem lőn elég, hanem az ő ál-külsával meg-nyitván a' mélységnek kútyát, az Antichristusi tudománynak dőgleletes fűstöt pokolból ki-hozá: az honnét támadának sok ártalmas Sáskáknak rajzattyi, tudni-illik sok szerzetes Barátok, és káromkodó tudakosok, az Anyaszentegyháznak pusztítására; a' mellyektől hogy minden zöld fű meg-nem emésztetett, az az, hogy minden vállasztottak el-nem csábítottaknak, és hogy az egész Keresztyén világ, amaz Euphrátes mellett el-öldoztatott Angyaloktól, tudni-illik

H A L A - A D A S.

ni-illik, a' Mahumet zászlója alatt vitézkedő hét ezer szer való száz ezer lovag seregektől, eddig mindenestől fogva meg-nem emésztetett, csak egyedül a' te irgalmaságod, és kegyelmes gondviselésed az oka. Légyen hálá azért tenéked, és amaz erős Angyalnak az Ur Jესusnak, a' ki az Antichristusnak ilyen nagy zűrzavarjában-is, az ő jóblábat a' tengerre, bal lábát a' földre tőtte, és az ő kezében tartya az igazságnak meg-nyitvatott könyvét, s' azt cselekedte, hogy az Evangeliomi szolgálatnak amaz hét meny-dörgési, ki bocsáffák szavokata Babyllon ellen, és hogy amaz két tanúk el-végezzék tudomány tételeket a' Sárkány ellen: kik-is meg-ölettervén fel-támadtanak az ő két *successorokban*, hogy maga az Antichristus te elled fel-emelkedvén, oh Istennek Fia, ne uralkodnék. Fel-tátotta vala ugyan torkát a' nagy verhenyeges Sárkány, hogy a' mi tíf;ta Anyánknak az Anyasz. egyháznak, szűlött magzattyát el-nyelné; de az, meg-tartaték az égből. Mert az Anyasz. egyházért viaskodék a' Mihály Archangyal az Ur Jესus Christus, és meg-győzé a' régi kigyót, hogy most ne vándolhatná, a' te színed előtt, a' te szolgaidat. A' pusztában futa ugyan a' mi Anyánk, az emberek szemek elől, a' mikoron a' Romai Fene-bestia, az

SZ. JÁNOS LATASAROL VALO

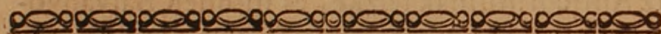
hamis Profétával edgyütt, a' tengerből fel-jöve,
az egész világot el-csábitván, hogy a' Fene-vadat
csudálván, az ő képét imádnája. Mindazonáltal
akkor-is a' Bárány a' Sion hegyén állott a' meg-bél-
lyegeztetteknek tégedet dicsérő seregével. Amaz
égnek közepette repülő Angyal-is hirdette az ó-
rókké való Evangéliomot, hogy a' meg-fojtódott
igalság szabadságra jőne, és a' számkivetett ke-
gyesség helyre álltatnék. Akkor kezdődék Ba-
byllonnak veszedelme ki-jelentetni: az idvezítő
Hitnek kegyelme meg-elevedni, és az Antichri-
stus országa meg-erőtlenedni. De, oh! még
sincsén vége a' gonoszoknak! viszont el-réméter-
tenek minket a' te haragodnak tellyes pohári,
mellyek ki-öntettenek a' földre az háládatlan vi-
lágnak bűnei miatt. A' földnek Királyi-is, amaz
három tisztátalan lelkektől fel-indittatván, őszve
gyűltenek *Harmageddonban*, ama' te viadalodnak
nagy napjára, hogy a' te Evangéliomodnak új
világát el-töröllyék. Oh mi Istenünk! látták a'
mi Atyáink, azokat a' földnek Királyit. Láttuk
mi-is a' Sárkánytól és Fene-beštíátul ki-bocsátta-
tott tisztátalan lelkeket, a' kik a' tengert és szárazt
el-járják, hogy a' pusztából az Emberek szemek
elciben jött Ecclesiát, az ő fulákos nyelvekkel, és
fegyve-

H A L A - A D A S I

fegyverekkel viszont el-pusztítsák, és a' te szolga-
idnak veszedelmet szerezzenek. De, légyen te-
néked dicsőség és hálá-adás! hogy a' Fene-beštía,
a' melly vőlt, és nem vala, és a' mélységből fel-
jött vala, mostan az ő veszedelmének útában jár.
A' Királyok, a' kika' Fene-Bestíának hatalmat ad-
tanak vala, a' nagy Kurvát, és annak paráznasá-
gának borát meg-unván, azt pusztán és magán
kezdették hagyni, s' annak húsátenni. Csak a'
vagyon hátra, hogy meg-égesék azt, hogy ama'
nagy Babylon, a' kevély és búja Roma, melly
az Antichristusnak félszke, és minden Bálványo-
zának s' kegyetlenségnek műhelye, le-dűllyön,
le-romollyon, és meg-égettesék. Adgyad a-
zért, hogy minek előtte az ő tűzének fűtje, az
Egh felé fel-hatt, mi abból ki-mennyünk, a' Fe-
ne vadnak képét ne imádgjuk, a' nagy parázná-
nak útálatosságát el-kerüllyük, hogy az ő bűn-
tetésében részt ne vegyünk. Ellenben tégedet,
egy igaz Istent, háládó szível tisztellyünk, a' mi
meg-tartó Urunk Jesus Christust becsüllyük, ez
Könyvben lévő Profetiának ígét és parancsola-
tiszentül meg-tartsuk: mig végtére mind azok,
valakik e' Könyvben nincsenek bé-irattatva, a'
Sárkánnyal, a' Fene-Bestíával, és az hamis Proféta-
val,

SZ. JANOS LATAS: való HALA-ADAS.

val, a' kén-köves Tóba bé-vettetvén, a' Mennyei várasnak aranyas piaczára jutunk; hogy ott az életnek fájának gyümölcsével örökké tápláltatassunk: ama' Kristály folyó viznek élő vizével éllyünk: a' te Fiadban, a' mi Urunk Jesus Christusban. Kinek te veled, és a' te Szent Lelkeddel a' te ki-beszélhetetlen kegyelmedért, mellyel minket kezdetitől fogva végeig segítettél ez titkos Könyvnek vizsgálásában; és minden egyéb jó tétéményidért, légyen dicséret, dicsőlség, áldás és magasztalás, mind örökké, Amen!

K E R D E S.

Nem de, a' Christus, ugy mint most, az utolsó Itéletnek napja után-is, meg-maradé az ő Királyságában, és Közben-járói tisztiben mind örökké? avagy: A' Christus az ő Közben-járói Országát az utolsó itélet után le-tészíé avagy nem?

F E L E L E T.

Nem télzi-le az ő Országát:

1. Mert a' Christus Közben járói Országának, nem léfzen vége. Luc. 1. v. 33.
2. Mert az ő Uralkodása örökké való. Dan. 7. v. 14.
3. Mert Isten igrte magát, hogy meg-erősíti a' misgax

KÉRDESEK és FELELET EK.

mi igaz Salamonunknak Országát mind örökké, 2 Sam. 7. 13.

4. Mert a' Christus örökké való boldogságban legelteti a' Választottakat, és őket viszi az vizeknek eleven kut-sejeire, és léfzen Temploma, és világozó szövéneke az leg felsőbb városoknak, Apoc. 7. v. 17. és 21. v. 22.

(1) Ellen-vetések az Sociniánusoknak: A' Christus az utolsó itélet után adgya az ő országát az Atyának, 1 Cor. 15. v. 24. Tehát az itélet nap után, le-tészí az ő közben járói Országát.

FELELET. A' következés ragadtatik: Mert a' Christus az itélet nap után nem ugy adgya az Országát az Atyának, hogy ő maga meg-szünyék az uralkodástól, de hogy bé-mutassa az ellenségtől meg-szabadított országát, mondván: *Im hol vagyok én, és a' fiak, kiket nekem adtál, Esaiæ 8. v. 18.* Kézéhez adni azért az országát az Atyának, és azt magánál-is megtartani, nem ellenkeznek egy mással. Valamint hogy az Atya midőn a' fiának adta az országát, magát attól meg-fosztotta; így a' Fiú is magát az országtól meg-nem üressíti, midőn azt az Atyának adgya. Vagy a' mint Pifcátor felel: A' Christus az itélet nap után az ő országát adgya az Atyának, az az, meg-szünyik ugy uralkodni, mint most uralkodik, uralkodván tudni-illik, az ő ellenségének közepette. Egyéb-iránt az Atya is most az Fiú által uralkodik, és a' Fiú az Atyával örökké uralkodik; de különböző móddal; nincsen ellenségének tudni-illik alája való vetetésével.

1. Allítás. Az Fiú az itélet után az Atyának alája vetetik, 1 Cor 15. v. 28. Tehát a' Christus az itélet nap

KERDESEK és FELELETEK.

nap után, ellenségének alája való vettetésével sem uralkodik?

FELELET. A' következés tagadtatik: Mert az Fiú ugy adgya magát az Atya alá, a' mint az Országot kezéhez adgya az Atyának, de adgya az Országot bémutatván az ellenségtől meg-fzabadittatottnak lenni, tehát magát-is adgya az Atya alá meg-világosítván hogy alája vettetett, és az Atyával marad. Joh. 14. v. 28. *Az Atya nagyobb én nálamnál:* és I Cor. 11. v. 13. A' Christusnak feje az Atya Isten.

2. *Allatás.* Az ítélet után az Isten léssen minden mindenben, I Cor. 15. v. 28. Tehát a' Christus ellenségének alája való vettetéseivel nem uralkodik.

FELELET. A' következés tagadtatik: Mert akkor hogy Isten léssen minden mindenben, annyit télszen, hogy világosságra jó az, hogy ő mindenben vólt minden, és örökké ugyan abban meg-marad.

(2) *Ellen-vetés.* Az ítélet után nem léssen az bűn, tehát közben-járó sem léssen.

FELELET. Nem léssen ugyan közben-járó az engesztelésben való elfedezésre nézve; de a' meg-tartásra nézve ugyan csak közben-járó léssen.

V E G E.

